

zdráhá oplotiti svůj pozemek na straně sousedící s pozemkem N.-ovým, pročež žádá, aby bylo st-li oplocení uloženo. Rozhodnutím z 29. prosince 1927 vyslovil měst. not. úřad, že na základě § 48 stav. řádu města Mukačeva zavazuje st-le, aby svůj pozemek s levé strany do 30 dnů řádně oplotil. St-lovo odvolání z tohoto rozhodnutí zamítl župní úřad v Mukačevě nař. rozhodnutím, poznamenav, že proti jeho rozhodnutí není podle § 2 zák. čl. XX:1901 opravného prostředku.

Maje rozhodovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí musil nss vzhledem k předpisu § 5 zák. o ss zkoumati předem, zda rozhodnutí žal. úřadu jest rozhodnutím v instančním adm. postupu již nenaříkatelným. Po této stránce bylo uvažováno:

Věci, jež svou povahou spadají mezi věci stavební, upraveny jsou pro město Mukačevo stavebním statutem z 18. dubna 1907, schváleným rozhodnutím župana býv. župy beregsáské ze 4. března 1908. Podle § 11 lit. f) tohoto statutu rozhoduje o věcech stavebních v I. stolici měst. rada, v II. stolici správní výbor a ve III. stolici ministr vnitra. — Záležitost, jež je v daném případě předmětem sporu, spadá též pod ustanovení tohoto statutu, jak je to zřejmo z jeho ustanovení v § 48, který ukládá majitelům pozemků, dotýkajících se ulic, povinnost pozemky ty určitým způsobem ohraditi a kterého se také žal. úřad dovolává. Podle toho není však rozhodnutí župního úřadu, na nějž podle ustanovení § 3 vl. nař. č. 113/27 přešla působnost správního výboru, rozhodnutím v instančním postupu konečným, neboť rozhodnutí to podléhalo ještě instančnímu přezkoumání ministerstva. (Srov. nář. Boh. A 6288/27). Tento instanční postup není pak vyloučen ustanovením § 2 zák. čl. XX:1901, jehož se pro opačný názor dovolal žal. úřad, poněvadž ustanovení toto neplatí podle § 12 téhož zák. článku v případech, kde jest — jako právě také v daném případě — přípustna stížnost k nss.

Jevila by se tedy stížnost k nss podaná přímo do rozhodnutí župního úřadu nepřipustnou. Leč skutečnost, že st-l místo řádného opravného prostředku k min. vznesl stížnost k nss, zaviněna byla tím, že žal. úřad, vydávaje své rozhodnutí, připojil k němu poučení, podle něhož není proti jeho rozhodnutí opravného prostředku. Toto poučení jest, jak patrné z toho, co dříve řečeno, mylné, i nezbylo nss-u, než zrušiti pro ně nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss.

Č. 8809.

Mimořádná opatření poválečná.—Řízení správní:
Který úřad je příslušný požadovati dříví k nouzovým stavbám podle vl. nař. č. 516/20 a určit náhradu za ně?

(Nález ze dne 11. října 1930 č. 15.683.)

Prejudikatura: Boh. A 6887/27.

Věc: Městská obec Ch. proti ministerstvu obchodu a ministerstvu spravedlnosti o zabavení dříví a stanovení náhrady.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Na základě nál. Boh. A 6887/27 postoupilo min. zeměd. odvolání městské obce Ch. stran zabavení dříví a určení náhrady ministerstvu obch. ke kompetentnímu jednání a toto v dohodě s min. sprav. nař. rozhodnutím odvolání odmítlo jednak jako nepřípustné, jednak jako opožděné.

Stížnost nebrojí proti nař. rozhodnutí věcně, nýbrž namítá jediné, že min. obch., pokud se týče min. sprav., nebylo kompetentní o odvolání st-lky rozhodovati, ježto zabavení dříví se nestalo k poukazu min. obch., nýbrž z nařízení min. zeměd.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Ve výměru osp-é z 18. ledna 1921, kterým bylo dříví zabaveno, praví se výslovně, že děje se tak k příkazu zsp-é ze 13. ledna 1921 a ve smyslu vl. nař. č. 516/20, tedy nikoli z nařízení min. zeměd., jak stížnost tvrdí.

Podle ustanovení 2. odst. § 4 cit. vl. nař. mohl totiž v neodkladných případech požadování předmětů potřeby provést ve vlastní kompetenci i zemský úřad politický. Že se to v daném případě také skutečně stalo, dokazuje jasné znění příslušného výnosu zsp-é, v němž se osp-é ukládá, aby, nevyhoví-li město výzvě k dodání dříví dobrovolně, toto zabavila »jménem zsp-é ve smyslu vl. nař. č. 516/20«. Svědčí tomu dále i to, že náhradu, kterou podle § 5 tohoto vl. nař. určí úřad, jenž o zboží požádal, určila výnosem ze 14. dubna 1921 rovněž zsp a nikoli min. zeměd.

Na tom pak, že tu jde o samostatný požadovací akt zsp-é ve smyslu § 4 vl. nař. č. 516/20, nemůže nic měniti okolnost, že k aktu tomu došlo snad z podnětu nebo dokonce na příkaz min. zeměd., neboť pro charakter úředního aktu po stránce právní je rozhodný jediné jeho obsah a nikoli pohnutky, které k jeho vydání vedly.

Z řečeného plyne, že předpoklad, na kterém je stížnost zbudována, t. j. že zabavení dříví se stalo na základě požadovacího aktu min. zeměd., je mylný. Tím padá však i závěr, z tohoto nesprávného předpokladu vyvozený, že totiž žal. min. obch. nebylo k projednání odvolání st-lčina věcně příslušno, resp. že pro žal. min. sprav. nebylo zákoného důvodu k zavádění smírného jednání ve smyslu §§ 5 a 6 vl. nař. č. 516/20 a slušelo proto stížnost, která jiných námitek nevznáší, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 8810.

Honební právo (Morava): I. Jsou honební úřady povolány, rozhodovati zásadně a mimo konkrétní případ o tom, je-li určitý druh zvěře v honebním obvodu považovati za zvěř přebíhavou? — II. Majitel honitby není legitimován k rekursu do výroku honebního úřadu, kterým jeho lovčímu strážnímu orgánu bylo pohrozeno odnětím honebního listu.

(Nález ze dne 13. října 1930 č. 33.975/28.)